

A LA FAMILIA CONCEPCIONISTA

Querida Familia Concepcionista:

Este año 2026 llegamos a los días de Semana Santa con la mirada sensible a nuestro mundo herido por tantas situaciones de violencia, atropellos, bloqueos e injusticias. Sabemos que en esta realidad de la humanidad estamos todos y todas contenidas, participando de su gran oscuridad.

En la celebración de la Semana Santa que nuevamente vamos a vivir, queremos nutrirnos de la hondura que la experiencia de Jesús hace aflorar en nuestros corazones. Sólo así, podremos abrazar nuestra vulnerabilidad, que es la de nuestro mundo. Sólo así, el gesto de Jesús se hará servicio en nosotras para “lavar los pies” a las personas con las que hacemos camino. Sólo así, la vida que siempre está dispuesta a brotar, transformará nuestras realidades personales y sociales.

Entonces, sabiéndonos amadas por quien ha vencido a la muerte, **la cruz florecerá y renovaremos la esperanza en la Vida que nunca se termina, esa Vida que es luz en la Luz, abriéndose paso en la oscuridad de la violencia, como promesa de la Vida que es “eterna”.**

“El contraste entre las tinieblas y la luz, no es sólo una imagen bíblica para describir el parto del que está naciendo un mundo nuevo; es una experiencia que nos atraviesa y nos sorprende según las pruebas que encontramos, en las circunstancias históricas en las que nos toca vivir. Ver la luz y creer en ella es necesario para no hundirse en la oscuridad. Se trata de una exigencia que los discípulos de Jesús están llamados a vivir de modo único y privilegiado pero que, por muchos caminos, sabe abrirse paso en el corazón de cada ser humano. La paz existe, quiere habitar en nosotros, tiene el suave poder de iluminar y ensanchar la inteligencia, resiste a la violencia y la vence. La paz tiene el aliento de lo eterno; mien-

tras al mal se le grita “basta”, a la paz se le susurra “para siempre”. En este horizonte nos ha introducido el Resucitado. Con este presentimiento viven los que trabajan por la paz que, en el drama de lo que el Papa Francisco ha definido como «tercera guerra mundial a pedazos», siguen resistiendo a la contaminación de las tinieblas, como centinelas de la noche». (Mensaje del papa León XIV para la jornada mundial de la paz, 1 de enero de 2026)

Acompañemos a Jesús con la conciencia de que *“lo que sucedió en aquel tiempo está sucediendo ahora y aquí”*. Porque al hacer **memoria de Jesús en la última cena, en el camino de la cruz y al amanecer el día de pascua**, *“estamos yendo al origen, y el origen es lo que origina todos los momentos”*. Transitemos estos hechos que nos configuran con el Maestro. Pongamos el acento en su presencia resucitada en nuestros caminos interiores y exteriores, en comunión con las personas que nos han precedido, con los empobrecidos de nuestro mundo y con la madre tierra herida.

Dejemos entrar la **Luz de la Pascua**, que ilumine toda oscuridad, que fracture todos nuestros miedos y desconfianzas para ser mujeres nuevas, artesanas de la paz y la comunión, comunidades con alma, que deseamos ***ser cómplices del Espíritu, discípulas de Jesús, amando a su modo, cuidar amando, convencidas que sólo se cuida lo que se ama***, porque al reconocer sus palabras y sus gestos nos arde de nuevo el corazón. Renovemos en esta Pascua nuestro compromiso de ***“Renacer con esperanza”***, con la presencia de Jesús en el centro de nuestras comunidades. Sólo así podremos lograr la pesca abundante que nos promete si seguimos respondiendo a su llamada: ***“¿Me amas?”***.

¡¡FELIZ DÍA DEL AMOR SORORAL Y FRATERNO!!

¡¡FELIZ PASCUA DE RESURRECCIÓN!!

Recibid un fuerte abrazo también en nombre de las Hermanas del Equipo General.

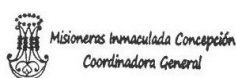
Barcelona, 29 de marzo de 2026

Domingo de Ramos

Isabel Vázquez Rodríguez

Coordinadora General

Calle Valencia, 252
08007-Barcelona

À LA FAMILLE CONCEPCIONISTE

Chère famille Concepcioniste,

En cette année 2026, nous arrivons à la Semaine Sainte avec un regard sensible sur notre monde meurtri par tant de situations de violence, d'abus, de blocages et d'injustices. Nous savons que nous sommes tous et toutes concernés par cette réalité de l'humanité, participant à sa grande obscurité.

Au cours de la Semaine Sainte que nous allons à nouveau vivre, nous voulons nous nourrir de la profondeur que l'expérience de Jésus fait jaillir dans nos cœurs. C'est seulement ainsi que nous pourrions embrasser notre vulnérabilité, qui est celle de notre monde. C'est seulement ainsi que le geste de Jésus deviendra en nous un service pour « laver les pieds » des personnes avec lesquelles nous cheminons. Ce n'est qu'ainsi que la vie, toujours prête à jaillir, transformera nos réalités personnelles et sociales.

Alors, nous sachant aimés par celui qui a vaincu la mort, **la croix fleurira et nous renouvellerons notre espérance dans la Vie qui ne finit jamais, cette Vie qui est lumière dans la Lumière, se frayant un chemin dans l'obscurité de la violence, comme promesse de la Vie qui est «éternelle».**

“Le contraste entre les ténèbres et la lumière n'est pas seulement une image biblique pour décrire la naissance d'un monde nouveau ; c'est une expérience qui nous traverse et nous surprend selon les épreuves que nous rencontrons, dans les circonstances historiques dans lesquelles nous vivons. Il faut voir la lumière et y croire pour ne pas sombrer dans les ténèbres. C'est une exigence que les disciples de Jésus sont appelés à vivre de manière unique et privilégiée, mais qui, de multiples façons, sait se frayer un chemin dans le cœur de chaque être humain. La paix existe, elle veut habiter en nous, elle a le doux pouvoir d'éclairer et d'élargir l'intelligence, elle résiste à la violence et la vainc.

La paix a le souffle de l'éternité ; alors qu'on crie « ça suffit » au mal, on murmure « pour toujours » à la paix. C'est dans cette perspective que le Ressuscité nous a introduits. C'est avec ce pressentiment que vivent ceux qui œuvrent pour la paix et qui, dans le drame de ce que le pape François a défini comme « une troisième guerre mondiale par morceaux », continuent de résister à la contamination des ténèbres, tels des sentinelles de la nuit. » (Message du pape Léon XIV pour la Journée mondiale de la paix, 1er janvier 2026)

Accompagnons Jésus en ayant conscience que «ce qui s'est passé à cette époque se passe ici et maintenant». Car en **nous souvenant de Jésus lors de la dernière Cène, sur le chemin de croix et à l'aube du jour de Pâques**, «*nous retournons à l'origine, et l'origine est ce qui donne naissance à tous les moments*». Parcourons ces événements qui nous configurent au Maître. Mettons l'accent sur sa présence ressuscitée dans nos chemins intérieurs et extérieurs, en communion avec ceux qui nous ont précédés, avec les pauvres de notre monde et avec la mère terre blessée.

Laissons entrer la **Lumière de Pâques**, qu'elle illumine toutes les ténèbres, qu'elle brise toutes nos peurs et nos méfiances pour que nous devenions des femmes nouvelles, artisanes de paix et de communion, des communautés avec une âme, qui souhaitent ***être complices de l'Esprit, disciples de Jésus, aimant à sa manière, prenant soin en aimant, convaincues que l'on ne prend soin que de ce que l'on aime***, car en reconnaissant ses paroles et ses gestes, notre cœur s'embrase à nouveau. Renouvelons en cette Pâques notre engagement à ***“Renaître avec espoir”***, avec la présence de Jésus au centre de nos communautés. C'est seulement ainsi que nous pourrons obtenir la pêche abondante qu'il nous promet si nous continuons à répondre à son appel: ***“M'aimes-tu?”***.

JOYEUSE JOURNÉE DE L'AMOUR SORORIAL ET FRATERNEL!!

JOYEUSES PÂQUES DE RÉSURRECTION!!

Recevez également une chaleureuse accolade de la part des Sœurs de l'Équipe Générale.

Barcelone, le 30 mars 2026

Dimanche des Rameaux

Isabel Vázquez Rodríguez
Coordinatrice Générale

A LA FAMÍLIA CONCEPCIONISTA

Estimada Família Concepcionista:

Aquest any 2026 arribem als dies de Setmana Santa amb la mirada sensible pel nostre món ferit en tantes situacions de violència, atropellaments, bloquejos i injustícies. Sabem que en aquesta realitat de la humanitat estem tots i totes contingudes, participant de la seva gran foscor.

En la celebració de la Setmana Santa que tornarem a viure, volem nodrir-nos de la fondària que l'experiència de Jesús fa brollar als nostres cors. Només així podrem abraçar la nostra vulnerabilitat, que és la del nostre món. Només així, el gest de Jesús es farà servei en nosaltres per “rentar els peus” a les persones amb qui fem camí. Només així, la vida que sempre estarà disposada a brollar, transformarà les nostres realitats personals i socials.

Aleshores, sabent-nos estimades per qui ha vençut la mort, **la creu florirà i renovarem l'esperança en la Vida que mai no s'acaba, aquesta Vida que és llum en la Llum, obrint-se pas en la foscor de la violència, com a promesa de la Vida que és “eterna”.**

“El contrast entre les tenebres i la llum, no és només una imatge bíblica per descriure el part del qual neix un món nou, és una experiència que ens travessa i ens sorprèn segons les proves que trobem, en les circumstàncies històriques en què ens toca viure. Veure la llum i creure-hi és necessari per no enfonsar-nos en la foscor. Es tracta d'una exigència que els deixebles de Jesús estan cridats a viure de manera única i privilegiada però que, per molts camins, sap obrir-se pas al cor de cada ésser humà. La pau existeix, vol habitar en nosaltres, té el poder suau d'il·luminar i eixamplar la intel·ligència, resisteix a la violència i la venç. La pau té l'alè del que és etern; mentre al mal li hem de dir “prou”, a la pau se li xiuxiueja “per sempre”. En aquest horitzó ens ha introduït el Ressuscitat. Amb aquest

pressentiment viuen els qui treballen per la pau que, en el drama del que el Papa Francesc ha definit com a «tercera guerra mundial a trossos», segueixen resistint a la contaminació de les tenebres, com sentinelles de la nit.» (Missatge del papa Lleó XIV per a la jornada mundial de la pau, 1 de gener de 2026)

Acompanyem Jesús amb la consciència que “el que va passar en aquell temps està succeint ara i aquí”. Perquè tot fent **memòria de Jesús al darrer sopar, al camí de la creu i a l'alba el dia de Pasqua**, “estem anant a l'origen, i l'origen és allò que origina tots els moments”, l'origen es realitza de nou avui. Transitem aquests fets que ens configuren amb el Mestre. Posem l'accent en la seva presència ressuscitada als nostres camins interiors i exteriors, en comunió amb les persones que ens han precedit, amb els empobrits del nostre món i amb la mare terra ferida.

Deixem que la **Llum de la Pasqua** entri fins el fons, que il·lumini tota foscor, que fracturi totes les nostres pors i desconfiances per tal de ser dones noves, artesanes de la pau i la comunió, comunitats amb ànima, que desitgem **ser còmplices de l'Esperit, deixebles de Jesús, estimant a la seva manera, cuidant estimant, convençudes que només es cuida allò que s'estima**, perquè tot reconeixent les seves paraules i els seus gestos copsem novament el cor ardent. Renovem en aquesta Pasqua el nostre compromís de **“Renéixer amb esperança”**, amb la presència de Jesús al bell mig de les nostres comunitats. Només així podrem aconseguir la pesca abundant que Ell ens promet si seguim responent a la seva crida: **“¿M'estimes?”**.

¡¡FELIÇ DIA DE L'AMOR SORORAL I FRATERN!!

¡¡BONA PASCUA DE RESURRECCIÓ!!

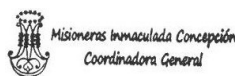
Rebeu una molt forta abraçada també en nom de le germanes de l'Equip General.

Barcelona, 29 de març de 2026

Diumenge de Rams

Isabel Vázquez Rodríguez
Coordinadora General

Calle Valencia, 252
08007-Barcelona